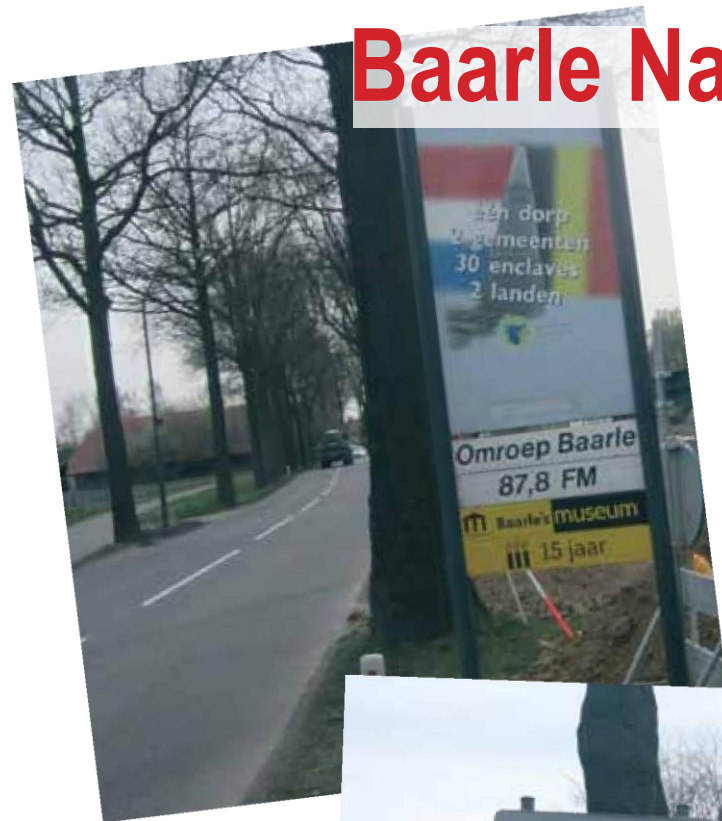

Baarle Nassau, exemplul european pentru Transilvania

Baarle Nassau Inscriptia de pe panou: „Un sat, două comune, 30 de enclave, 2 țări.” Satul are un indicator de localitate olandez și unul belgian. Jumătate din casa din imagine este olandeză (NL), cealaltă parte belgiană (B), la mijlocul paginii se vede o piatră de hotar, în spatele acesteia granița este marcată prin pavaj cu pătrățele
Sursă: fotografie realizată de autor.

Subliniez faptul că mă refer la legile românești aflate în vigoare, nu la principii de drept morale, cum ar fi declarația de la Alba Iulia din 1918. Deci, în baza constituției României, un cetățean european vorbitor de limbă maghiară ar trebuie să se simtă acasă la Târgu Mureș sau la Săvădisla.

Însă realitatea este, din păcate, că persoanele care nu știu românește sunt complet excluse din viața socială, politică și economică a orașului sau comunei.

În cursul istoriei, în Europa granițele s-au modificat adesea în urma diferitelor dictate de pace. La definirea frontierei dintre Olanda și Belgia, pe baza Acordului de la Maastricht din 1843, granița nu a putut fi stabilită cu exactitate, fiindcă în contractul de partajare a terenurilor s-a stipulat că terenurile necultivate erau în proprietatea unui conte, iar cele necultivate în a altuia, astfel că proprietatea unui conte a ajuns la Olanda, iar a celuilalt la Belgia. Această problemă a fost rezolvată în 1995 într-un mod european, astfel că în ziua de azi în Baarle Nassau există străzi pe care o casă aparține Olandei, iar casa vecină Belgiei.

În România, în baza constituției, a Acordului de la Strasbourg și a *Cartei europene a limbilor regionale sau minoritare*, limba maghiară poate fi utilizată în acele unități administrative în care cel puțin 20 % din populație era vorbitoare de limbă maghiară în anul 1992.

Primăria nu asigură nici măcar cursuri de limbă gratuite pentru cetățenii europeni care suferă daune semnificative din cauza condițiilor discriminative și ilegale.

România și-a asumat și administrarea publică a unor teritorii cu mai multe culturi, ceea ce înseamnă și că și-a asumat responsabilitatea pentru păstrarea culturii și libera utilizare a limbilor comunităților locale pe baza convențiilor și legilor interne menționate mai sus. Prin aceste acțiuni, statul român exprimă faptul că în anumite cazuri încalcă în mod unilateral legea fundamentală, fiindcă în baza acestor acorduri de partajare a teritoriilor, pe teritoriile locuite de maghiari atribuite României trebuie asigurate drepturile lingvistice. România nu poate alege între legile proprii și convențiile internaționale, trebuie să le respecte pe toate în aceeași măsură. Pe baza exemplului Baarle Nassau, o asemenea problemă juridică poate fi rezolvată în armonie și pace, într-un adevărat spirit european în Europa cea fără frontiere. (X)

Drs. G. Landman
august 2017

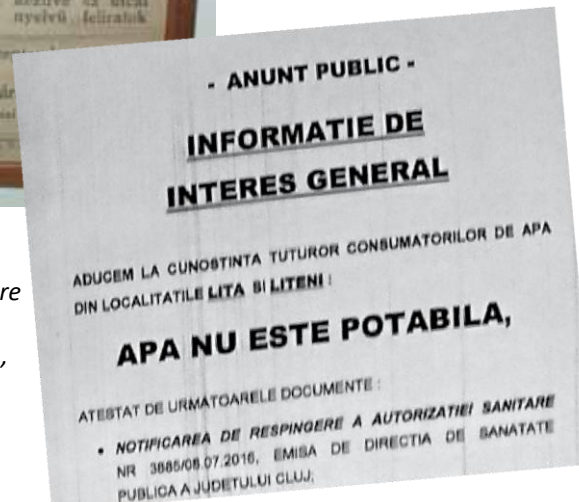
<http://www.language-rights.eu/baarlennassau>

Fără drepturi lingvistice și fără un stat de drept integrarea est-europeană este imposibilă
Ilegalitatea încetinește integrarea europeană în România. România ar trebui să fie un exemplu al angajamentului pentru respectarea drepturilor lingvistice. În baza raportului Drepturi trădate, Fundația European Language Rights a militat pentru „Nu” în cadrul campaniei pentru referendumul din Olanda privind acordul de asociere cu Ucraina, respectiv pentru „Da” în campania referendumului Brexit din Marea Britanie.

Oradea, 1940
Drepturile lingvistice ale minorității române sunt limitate în administrația publică a Ardealului de Nord, ceea ce este revoltător, fiindcă o minoritate autohtonă nu își putea folosi liber propria limbă maternă.
Sursă: Muzeul Trianon

În plus, la o intrare a satului se găsește și un indicator de localitate ilegal, într-o singură limbă. La Săvădisla, în pofida somației primite de la prefectură și a mai multor hotărâri de sancționare ale Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, constituția României nu este respectată.

